

QUỐC HỘI
Số: 36/2004/QH11

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 3 tháng 12 năm 2004

NGHỊ QUYẾT

Về công tác đầu tư xây dựng cơ bản sử dụng vốn nhà nước

QUỐC HỘI

Căn cứ vào Điều 84 của Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam năm 1992 đã được sửa đổi, bổ sung theo Nghị quyết số 51/2001/QH10, ngày 25 tháng 12 năm 2001 của Quốc hội khóa X, kỳ họp thứ 10;

Căn cứ vào Luật hoạt động giám sát của Quốc hội;

Trên cơ sở xem xét Báo cáo số 1601/CP-KTTH ngày 26 tháng 10 năm 2004 của Chính phủ, Báo cáo số 273/UBTVQH11 ngày 20 tháng 10 năm 2004 của Ủy ban thường vụ Quốc hội về kết quả giám sát “Việc thực hiện quy hoạch, kế hoạch đầu tư theo ngành và vùng lãnh thổ trong cả nước, kết quả khắc phục tình trạng đầu tư dàn trải, tình hình nợ đọng vốn đầu tư xây dựng cơ bản, hiệu quả thấp và chống thất thoát trong đầu tư xây dựng cơ bản” và ý kiến của các vị đại biểu Quốc hội.

QUYẾT NGHỊ

1. Quốc hội cơ bản tán thành những đánh giá về kết quả đạt được, những hạn chế, yếu kém, nguyên nhân, trách nhiệm tập thể, cá nhân và những giải pháp chủ yếu để nâng cao hiệu quả, tăng cường kỷ cương, lập lại trật tự trong hoạt động đầu tư xây dựng cơ bản sử dụng vốn nhà nước đã nêu trong Báo cáo của Chính phủ và Báo cáo kết quả giám sát của Ủy ban thường vụ Quốc hội; đồng thời nhấn mạnh một số vấn đề sau đây:

Trong những năm qua, nguồn vốn đầu tư phát triển của Nhà nước nói riêng và của toàn xã hội nói chung ngày càng tăng, năm sau tăng hơn năm trước, đã góp phần

quan trọng chuyển dịch cơ cấu kinh tế theo hướng công nghiệp hóa, hiện đại hóa, phát triển kết cấu hạ tầng kinh tế-xã hội, tăng đáng kể năng lực sản xuất mới, thúc đẩy tăng trưởng kinh tế, xóa đói, giảm nghèo, tạo thêm việc làm mới, cải thiện và nâng cao đời sống vật chất và tinh thần của nhân dân. Nguồn vốn đầu tư xây dựng cơ bản từ Nhà nước thực sự có vai trò chủ đạo, dẫn dắt, thu hút và làm cho các nguồn vốn của xã hội được huy động cho đầu tư phát triển tăng hàng năm.

Quản lý nhà nước về đầu tư xây dựng cơ bản trong những năm gần đây có một số tiến bộ như: khung pháp lý về quản lý đầu tư xây dựng cơ bản đã từng bước được bổ sung, hoàn thiện; công tác chỉ đạo điều hành, kiểm tra, thanh tra của Chính phủ được tăng cường; công tác giám sát của các cơ quan dân cử, của công luận và nhân dân đối với hoạt động đầu tư xây dựng cơ bản bước đầu phát huy hiệu quả trong việc phát hiện những yếu kém, tiêu cực trong quản lý, góp phần từng bước hạn chế và khắc phục những vi phạm pháp luật trong lĩnh vực này.

Tuy nhiên, công tác quản lý vốn đầu tư xây dựng cơ bản nói chung và nguồn vốn từ Nhà nước nói riêng còn tồn tại nhiều vấn đề bức xúc: quy hoạch, kế hoạch đầu tư chưa đồng bộ, chất lượng chưa cao; quy hoạch, kế hoạch theo ngành chưa gắn chặt với vùng, địa phương; một số quyết định chủ trương đầu tư thiếu chính xác; tình trạng đầu tư dàn trải diễn ra phổ biến; thất thoát, lãng phí xảy ra ở nhiều ngành, lĩnh vực, trong tất cả các khâu của quá trình đầu tư, từ chủ trương đầu tư, quy hoạch, lập, thẩm định dự án, khảo sát thiết kế đến thực hiện đầu tư, đấu thầu, nghiệm thu, điều chỉnh tăng dự toán, thanh quyết toán và đưa công trình vào khai thác sử dụng; nợ tồn đọng vốn đầu tư xây dựng cơ bản ở mức cao và có xu hướng ngày càng tăng; hiệu quả đầu tư thấp.

Trong số những nguyên nhân đã nêu trong Báo cáo của Chính phủ và Báo cáo của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, cần thẳng thắn và nhận thức sâu sắc nguyên nhân quan trọng, trực tiếp là: (1) Việc chấp hành pháp luật trong đầu tư xây dựng cơ bản chưa nghiêm; không ít cán bộ quản lý, điều hành thiếu trách nhiệm, phẩm chất đạo đức yếu kém, lợi dụng chức trách, nhiệm vụ bớt xén, tham nhũng; (2) Một số ngành, địa phương chưa coi trọng đúng mức công tác quy hoạch, kế hoạch, thiếu thận trọng